

Odluka:

VSRH Rev 761/2010-2

Zbirni podatci

Broj odluke: VSRH Rev 761/2010-2

Datum odluke: 14.12.2011

Vrsta odluke: Presuda

Vrsta predmeta: Građanski - revizija

Odjel: GRAĐANSKI ODJEL

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Rev 761/10-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan, predsjednice vijeća, Gordane Matasić-Špoljarić, članice vijeća, Aleksandra Peruzovića, člana vijeća, Viktorije Lovrić, članice vijeća i Marine Paulić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice u pravnoj stvari tužitelja A. k. „J.“ d.o.o Č., kojeg zastupa punomoćnik M. Š., odvjetnik u I., protiv tuženika D. L., iz G. D., vlasnika obrta za ... „L.“ G. D., kojeg zastupa punomoćnik B. U., odvjetnik u I., radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženika protiv presude Županijskog suda u Splitu poslovni broj Gžns-216/09 do 10. prosinca 2009. kojom je potvrđena presuda Općinskog suda u Imotskom poslovni broj P-1058/06 od 15. travnja 2009., u sjednici održanoj 14. prosinca 2011.,

p r e s u d i o j e :

Revizija tuženika odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Presudom Županijskog suda u Splitu poslovni broj Gžns-216/09 od 10. prosinca 2009. odbijena je žalba tuženika kao neosnovana i potvrđena presuda Općinskog suda u Imotskom poslovni broj P-1058/06 od 15. travnja 2009. kojom je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos 151.140,14 kn sa zateznom kamatom od 14. rujna 2005. do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena te naknaditi parnične troškove u iznosu 18.970,00 kn. Ujedno je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tuženik iz razloga bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava predloživši ukidanje nižestupanjskih presuda i vraćanje predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje trošak revizije.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Prema odredbi čl. 392.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08 i 123/08 – dalje: ZPP) u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP Vrhovni sud Republike Hrvatske ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i u granicama razloga određeno navedenih u reviziji, pazeći po službenoj dužnosti na pogrešnu primjenu materijalnog prava i na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP.

Postupajući u smislu prethodno citirane odredbe Vrhovni sud Republike Hrvatske nije našao da bi u konkretnom slučaju bila počinjenja bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 8. ZPP, a na koju pazi po službenoj dužnosti.

Suprotno revizijskim navodima pobijana presuda sadrži razloge o činjenicama odlučnim za ovaj spor, koji razlozi su jasni i međusobno ne proturječe baš kao što o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava i zapisnika, zbog čega nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP.

U ovoj revizijskoj fazi postupka sporno je, je li tuženik kao prijevoznik odgovoran za nastalu štetu na pošiljci koja mu je data na prijevoz, a time i je li istu dužan naknaditi tužitelju.

U postupku pred nižestupanjskim sudovima utvrđeno je:

- da je tužitelj robu predao na prijevoz tuženiku na temelju Ugovora o prijevozu sklopljenog između stranaka, po kojem ugovoru se tuženik obvezao pošiljku preuzetu iz skladišta u L.-I. i prevesti do sjedišta tužitelja u mjestu Č. (R. B. i H.)
- da je tijekom prijevoza ... roba ukradena zajedno sa kamionom koji se nalazio parkiran ispred trgovačkog centra „A.“ u T., I.,
- da se radilo o neplaćenom i nečuvanom parkiralištu,
- da je vrijednost robe koju je tužitelj predao na prijevoz tuženiku iznosila 20.367,29 EUR, odnosno 151.140,14 kn,
- da je tužitelj tuženiku vozarinu isplatio u cijelosti.

Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestupajski sudovi zaključuju da krađa kamiona u kojem je bila roba dana na prijevoz, sa parkirališta koje nije pod nadzorom, nije takav nepredvidljiv događaj koji se ne bi mogao izbjeći i čije se posljedice nisu mogle spriječiti, slijedom čega ocjenjuju da je tuženik odgovoran tužitelju za nastalu štetu, pa prihvaćaju tužbeni zahtjev.

Prema odredbi čl. 671. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 – dalje: ZOO) prijevoznik odgovara za gubitak ili oštećenje pošiljke koji bi se dogodili od časa preuzimanja do njezine predaje, osim ako su uzrokovani radnjom ovlaštene osobe, svojstvima pošiljke ili stranim uzrocima koji se nisu mogli predvidjeti, izbjeći ili otkloniti.

Odredbom čl. 17. Konvencije o Ugovoru za međunarodni prijevoz robe cestom („Službeni list“, FNRJ, „Međunarodni ugovori“, broj 11/58 – „Narodne novine-Međunarodni ugovor“, broj 1/92 – dalje: CMR) propisano je da prijevoznik odgovara za potpun ili djelomična gubitak robe i za oštećenje iste do kojeg dođe od trenutka preuzimanja robe do trenutka isporuke robe, a mogućnost za oslobođanje od odgovornosti za štetu propisano je odredbom čl. 17. st. 2. CMR a u svezi s čl. 18. st. 1. CMR i čl. 671. ZOO.

Kod iznijetih utvrđenja nižestupanjski sudovi su i po stajalištu ovog suda pravilno primijenili materijalno pravo kada su tuženika primjenom odredbe čl. 671. st. 1. ZOO i čl. 17. i čl. 18. CMR našli odgovornim za nastalu štetu na pošiljci koja mu je kao prijevozniku dana na prijevoz jer krađa pošiljke zajedno sa kamionom nije uzrokovana radnjom ovlaštene osobe, svojstvom pošiljke ili stranim uzrocima koji se nisu mogli predvidjeti niti izbjeći niti otkloniti u kojem slučajevima tuženik ne bi bio odgovoran za nastalu štetu, pod pretpostavkom da je dokazao postojanje iste i kad su mu naložili da tužitelju isplati nastalu štetu koja je po nižestupanjskim sudovima utvrđena u iznosu 151.140,14 kn.

Naime, prijevoznik u cestovnom prometu odgovara za nastalu štetu na robi, koja mu je dana na prijevoz po načelu objektivne odgovornosti. Stoga prijevoznik odgovara za nastalu štetu zato što je šteta nastala krađom. U prijevozničkoj djelatnosti pod pojmom više sile ne mogu se podvesti krađa na koje se tuženik poziva i to zbog same prirode prijevozničke djelatnosti.

Krađa kamiona zajedno sa robom nije takav nepredvidiv događaj koji se ne bi mogao spriječiti, otkloniti ili izbjeći u smislu odredbe čl. 671. ZOO kao i odredbe čl. 17. st. 2. CMR, već predstavlja rizik prijevoznika i krađa ne oslobađa prijevoznika od odgovornosti za nastalu štetu. Sama okolnost da je vozilo sa robom bilo parkirano u blizu policijske postaje odnosno patrole ne može utjecati na oslobađanje odgovornosti tuženika za nastalu štetu. Visina štete utvrđena je u skladu s odredbom čl. 23. st. 1. CMR.

Prema tome nižestupanjski sudovi su pravilno zaključili da je tuženik preuzeo robu na prijevoz, te zato neosnovano revident ističe da je krađa kamiona s robom razlog u kojem slučaju bi tuženik kao prijevoznik u smislu odredbe čl. 17. st. 2. CMR bio oslobođen odgovornosti za štetu koja je nastala tužitelju. Iz navedenih razloga nije ostvaren prigovor o oslobađanju tuženika nastale štete, neovisno o tome što tuženik tijekom višegodišnjeg bavljenja prijevozničkom djelatnošću nije imao saznanja da se događaju provalne krađe, kao niti prigovor da tužitelj nije platio vozarinu, obzirom na utvrđenja nižestupanjskih sudova.

Dakle, nije ostvaren revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava na koji se u reviziji ukazuje.

Revizijski razlozi koji se odnose na bitnu povredu odredaba parničnog postupka i pogrešnu primjenu materijalnog prava, zapravo su činjenični prigovori. U reviziji tuženik iznosi svoju ocjenu izvedenih dokaza i iznosi drugačije činjenične zaključke od nižestupanjskih sudova. Tvrdnje kojima se dovodi u pitanje utvrđeno činjenično stanje nisu mogle biti uzete u razmatranje, jer se prema odredbi čl. 385. st. 1. ZPP revizija ne može podnijeti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Kako ne postoji razlozi zbog kojih je revizija podnesena to je primjenom odredbe čl. 393. ZPP presuđeno kao u izreci.

U Zagrebu, 14. prosinca 2011.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.